

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#116 – September 21

Summary

Éditorial -Editoriaal (Gilbert Menne)	3
---	---

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Un séjour en Hautes-Alpes : Serre-Ponçon et l’Ecrin du Lac Philippe Lombet	4
• Sauerland Karel Meuleman	7
• Puerto Calero, une station idéale de vacances à Lanzarote Gilbert Menne	10
• Fuerteventura, l’oasis dans le désert de la civilisation José Burgeon	13
• K-town of de guldensporenstad : Kortrijk Patrick Perck	16
• A tourist takes a picture... in Switzerland Karel Meuleman	20

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• Nieuwe musea in Frankrijk : Deauville - Fontevraud Freddy Bijn	21
• Glorieuze Renaissance van de middeleeuwse Zwinhavens Daniel Steevens	24

Expositions | Tentoonstellingen

• Bernar Vernet – Hypothese van de zwaartekracht Freddy Bijn	27
--	----

Vient de paraître | Juist verschenen

• Elle était une déesse au Népal (Gilbert Menne)	29
• The south of France for art lovers (Patrick De Groot)	29

Advertising rates Editorial committee Contact	30
--	----

Éditorial

La pandémie du COVID est loin d'être terminée. Sur la carte officielle des pays infectés, les pays européens et les destinations proches sont passés du rouge au vert ou à l'orange et inversement. Ceux que l'on croyait sûrs ne le sont plus. Certains déconfinent massivement, d'autres très prudemment, puis c'est le contraire, tout cela dans le plus grand désordre, sans aucune coordination au niveau de l'Union Européenne. Le seul moyen d'en sortir n'est-il pas de rendre la vaccination obligatoire? Ce cycle infernal de semaine en semaine rend toute réservation de voyage aléatoire. Certes, chacun d'entre-nous a déjà profité de petites éclaircies pour s'évader une quinzaine de jours ou quelques journées de-ci de-là. Ce n'est pas beaucoup mais cela nous permet de tenir en attendant des jours meilleurs.

Votre magazine TRAVELLING NEWS continue malgré tout sa mission d'information. Vous trouverez dans ce numéro des articles de nos membres sur leurs découvertes et voyages récents, en Belgique bien sûr, mais aussi chez nos voisins proches: en Allemagne, en Espagne et en France.

Philippe Lombet a fait un séjour dans les Hautes-Alpes. Karel Meuleman s'est promené dans le Sauerland. José Burgeon a parcouru l'île de Fuerteventura. Freddy Bijn a visité des musées français rénovés. Patrick Perck et Daniel Steevens vous invitent respectivement à les suivre en Flandre: à Courtrai et sur les bords du Zwin à Knokke-Heist. Quant à votre serviteur, il revient de Lanzarote, au soleil des Canaries.

Je souhaite à tous nos lecteurs une excellente santé et beaucoup de voyages avec de belles découvertes!

Gilbert Menne

Président

Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

Editoriaal

De wereldwijde COVID pandemie is nog lang niet bezworen. Op de officiële kaarten van de besmette landen kleuren de Europese landen en nabijgelegen gebieden van groen naar rood of minstens oranje - of omgekeerd. Zij die zeker waren zijn het niet meer. Sommigen liberaliseerden massaal, anderen dan weer zeer voorzichtig, en nadien weer alles in omgekeerde richting. Alles in de grootst mogelijke wanorde, zonder enig Europees overleg of Europese samenhang. Bestaat de enige mogelijkheid om er uit te geraken niet in het verplicht stellen van vaccinatie? Deze helse wekelijkse rollercoaster maakt elk reisplan onmogelijk. Uiteraard heeft ieder van ons gebruik gemaakt van korte gunstige wendingen om er voor enkele dagen op uit te trekken. Veel was en is het niet maar het houdt ons op de been tot betere tijden aanbreken.

Ondanks alles zet uw tijdschrift TRAVELLING NEWS haar missie om te informeren voort. In dit nummer treft u artikels aan van onze leden over hun recente ontdekkingen en tripjes in België maar ook in buurlanden zoals Duitsland, Spanje en Frankrijk.

Philippe Lombet maakte een reis naar de Hautes-Alpes. Karel Meuleman maakte een wandeling in het Sauerland. José Burgeon trok naar het eiland Fuerteventura en Freddy Bijn ontdekte enkele gerenoveerde musea in Frankrijk. Patrick Perck en Daniel Steevens nodigen je uit om hen te volgen respectievelijk in Kortrijk en het Zwin in Knokke-Heist. Uw dienaar komt dan weer net terug uit Lanzarote en de Canarische zon.

Ik wens al onze lezers een uitstekende gezondheid en veel mooie en interessante reizen en ontdekkingen!

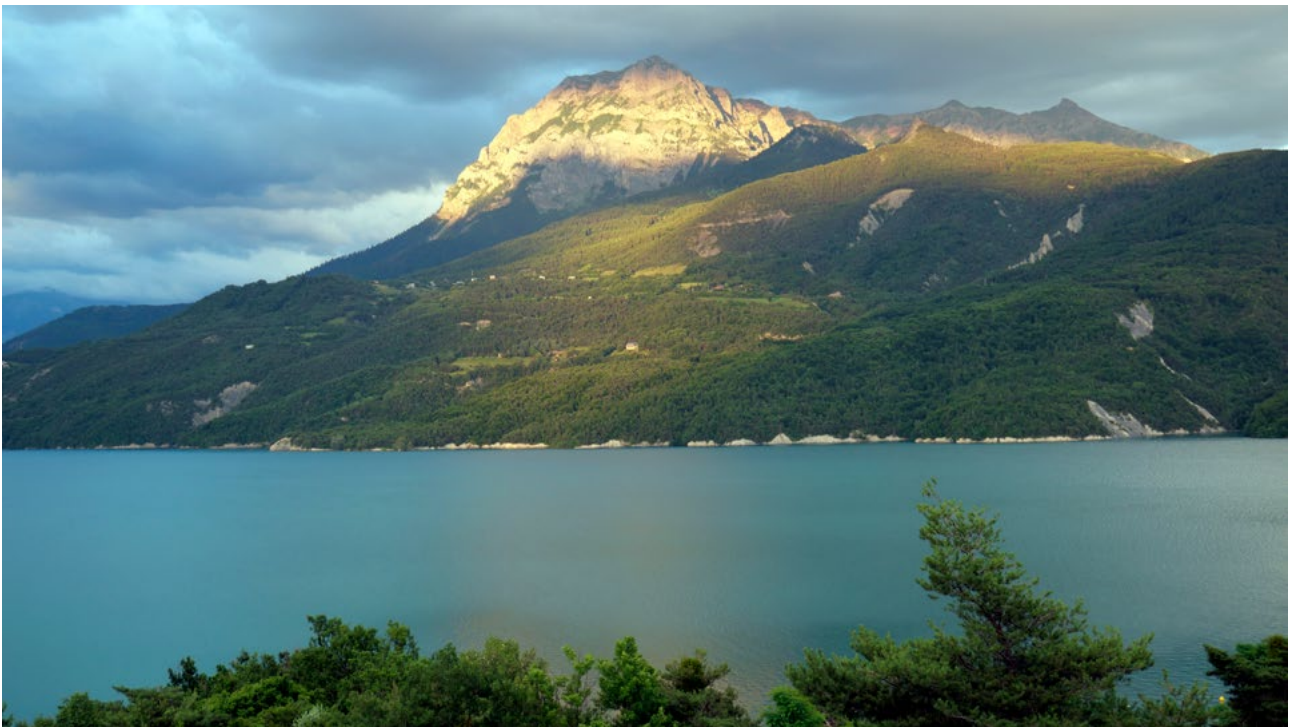
Gilbert Menne

Voorzitter

Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Un séjour en Hautes-Alpes : Serre-Ponçon et l’Ecrin du Lac

.....
©Texte et photos : Philippe Lombet
.....

*Nul n'est prophète en son pays !
Entreprise familiale implantée dans
la région liégeoise, le Groupe LAMY
est avant tout européen et leader
dans la construction de résidences
secondaires sur des sites touristiques,
principalement dans le Sud de la France
mais aussi en Belgique. Spécialiste
depuis 40 ans dans le domaine de la
construction, de la vente directe et de la
gestion locative de ces biens, le Groupe
compte environ 2.500 maisons bâties
dans des domaines touristiques. L'Ami
Soleil complète ce concept original
en gérant parfaitement les locations
dans ses villages de vacances et en*

*assurant les animations et les entretiens
des infrastructures. (Piscines, espaces
verts, habitations diverses, plaines
de jeux et de détente, etc.). Tenant
compte du développement durable et
de la protection de l'environnement,
ces maisons sont construites dans un
style architectural local et parfaitement
intégrées dans le paysage. Les dernières
nouveauautés au point de vue économie
d'énergie sont privilégiées, tout en
respectant les normes de confort et
d'esthétisme. C'est un de ces domaines
que je vous présente, situé sur les bords
d'un lac enchanteur.*

LE LAC DE SERRE-PONÇON

Le lac se situe à la limite des Hautes-Alpes et des Alpes de Haute Provence. Un endroit idyllique pour la détente et le repos, moins loin d'accès que la Côte d'Azur ou le Languedoc-Roussillon. Nous sommes à environ 950 km de la Belgique en quittant l'autoroute à péage à Villefranche-Sur-Saône, direction Grenoble et ensuite Gap. Une route sinueuse mais pittoresque nous mène à ce paradis. C'est un lac artificiel créé par la construction d'un barrage fin des années 50. La création de ce barrage sur la Durance a nécessité le déplacement d'un millier de personnes. Deux villages vont disparaître sous les eaux. L'un d'entre-eux, Savines, sera reconstruit. Les expropriés seront avantageusement indemnisés grâce aux actions efficaces des pouvoirs publics. De nouvelles routes et voies ferrées sont construites. Le barrage et son aménagement hydraulique participent à la régulation des crues de la Durance et à l'irrigation de la Provence. La production d'électricité est gérée par EDF.

L'ECRIN DU LAC

C'est au bord de ce magnifique plan d'eau qu'est sorti de terre ce domaine de vacances où vous avez la possibilité de loger soit dans de jolis chalets de 2 à 6 personnes soit dans des tout nouveaux appartements de haut standing pouvant accueillir jusqu'à 10 personnes. Quel que soit votre choix de mode de logement, vous bénéficierez toujours d'une superbe vue sur le lac. Un restaurant panoramique vous propose d'excellents repas dans une ambiance familiale. L'endroit idéal pour l'apéro en famille ou entre amis. Des soirées thématiques sont organisées régulièrement ainsi que des barbecues en été. Une équipe de jeunes animateurs polyglottes et agréés vous accueillent en haute saison. Si vous êtes un passionné de sports nautiques, vous trouverez à proximité du domaine un vaste choix d'activités nautiques : promenades en bateau, ski nautique, planche à voile, paddle, pédalo, voile, kitesurf sans oublier le rafting ou hydrospeed sur la Durance. La grande piscine du domaine vous accueille de juin à septembre et un mini-club gratuit, *les Marmottes*, peut prendre en charge vos enfants de 5 à 12 ans. Pour les amateurs de sensations fortes, je vous recommande tout spécialement un vol en parapente accessible dès l'âge de 7 ans. Volez comme un oiseau dans un décor d'eau et de montagne.

Vous serez accompagné par un moniteur expérimenté qui vous fera goûter aux joies d'un baptême de l'air. Des randonnées et sorties en VTT, des balades à cheval vous sont aussi proposées, l'occasion de découvrir tous les plaisirs et les bienfaits de la montagne. En hiver, les stations de ski comme *Réallon* ou *Les Orres* sont à peine à une vingtaine de km du domaine de l'Ecrin du Lac. Elles disposent d'une excellente infrastructure de remontées mécaniques et vous offrent la possibilité de louer le matériel nécessaire pour la pratique des sports d'hiver. Et si vous n'êtes pas un adepte du ski, vous avez toujours l'opportunité de pratiquer d'autres sports en plein air comme les promenades en raquette et pourquoi pas une randonnée avec des chiens de traîneau ? Un vol en montgolfière ou une descente sur une tyrolienne la tête en avant sont autant de sensations fortes proposées par la station d'*Orcière Merlette*. Dans la région des Hautes-Alpes, vous pourrez pratiquer tous les sports imaginables dans un décor grandiose et une nature enchanteuse. Mais quelle est la meilleure saison pour séjourner au domaine de l'Ecrin du Lac à Serre-Ponçon ? Cela dépend bien entendu de ce que vous recherchez pour vos vacances. En été et particulièrement en haute saison, c'est l'endroit idéal pour des vacances animées, ensoleillées et sportives. Une animation est assurée tout le mois de juillet et août. C'est la période propice pour la pratique des sports nautiques et la découverte de la région avec ses marchés provençaux, ses lieux culturels, ses chemins de randonnées. L'hiver a aussi son charme avec le pic des montagnes enneigées et les possibilités multiples de se rendre aux stations de sports d'hiver proches dont je vous ai parlé. Pour ma part, je pense que la basse et moyenne saison avec le printemps et

l'automne constitue la période de l'année la plus profitable. Calme, détente, repos sont au menu du jour et vous profiterez au maximum de la beauté des paysages du printemps ou de l'automne. Ceci n'exclut pas les excursions à la découverte de la région que vous pouvez faire avec votre propre voiture.

LES EXCURSIONS

Chorges : Labellisée Village Etape et Station Verte, Chorges se situe à 7 km du domaine. Sa principale activité est le tourisme. Chaque dimanche, un marché typique provençal se déroule dans la principale artère du village. Ce sont toutes les saveurs du sud, les couleurs de la Provence et l'ambiance emblématique d'un village entre lac et montagne qui s'offrent à vous.

Savines-Le-Lac : Entièrement reconstruite après son engloutissement suite à la construction du barrage sur la Durance, Savines-Le-Lac est le chef-lieu des Hautes-Alpes. Elle est surtout connue pour son pont d'une longueur d'un peu moins d'un km et ses bases nautiques. La localité grouille d'activités, principalement en haute saison. Vous y trouverez de nombreux restaurants servant des spécialités locales dont le fameux Gratin de ravioles du Champsaur aux cèpes dont mes papilles gustatives gardent un souvenir mémorable.

Embrun : Surnommée La Perle de Nice grâce à la douceur de son climat, Embrun est surtout connue pour sa cathédrale gothique, Notre-Dame du Réal, classée monument historique. Ancienne cité archiépiscopale, c'est une ville fortifiée bâtie sur un rocher de poudingue de 80 m surplombant la Durance.

Gap : Préfecture des Hautes-Alpes, la plus haute préfecture de France, Gap se situe sur l'incontournable Route Napoléon, entre mer et montagnes. C'est une ville de 40.000 habitants. Il y fait bon se promener à travers ses ruelles qui bordent la place Jean-Marcellin. On ne manquera pas une visite au Château de Charance et à la cathédrale Notre-Dame-et-Saint-Arnoux. Enfin, cerise sur le gâteau, je vous ai gardé pour la fin une découverte personnelle et très intéressante, à savoir l'abbaye de Boscodon, la plus haute du département des Hautes-Alpes, érigée entre Embrun et Savines dans une des plus belles sapinières de France du XIIe siècle. Cette abbaye

romane est gérée par la communauté de Saint-Dominique et l'Association des Amis de Boscodon. Depuis 1972 elle est restaurée par des bénévoles et les Monuments Historiques. Vous serez surpris par la beauté de ce lieu et l'ambiance mystique qui s'en dégage.

INFO

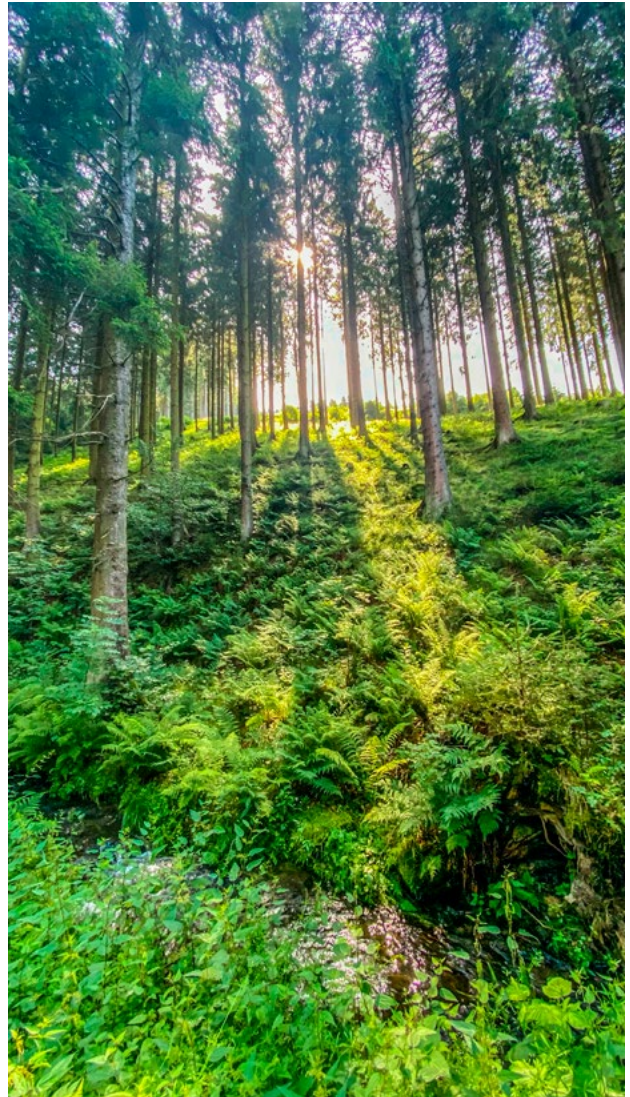
- Je vous invite à cliquer sur ce lien pour vous présenter en trois minutes ce petit bijou qu'est l'Ecrin du Lac : <https://youtu.be/IRRZhtw19Yo>.
- L'Ami Soleil : +32 87 33 62 14, message@lamisoleil.com, www.lamisoleil.com
- L'Ecrin du Lac, Champ du Sillon, 05230 Chorges, Tél. : +33 492 50 61 91, Manager : Yann Cozzolino
- Crédits photographiques et vidéos : Philippe Lombet // Video Travel International, 0475 211 209, ph.lombet@gmail.com, www.videotravel.be

Het Sauerland

© Tekst en foto's : Karel Meuleman

De regio Sauerland kreeg als eerste het predicaat Qualitätsregion Wanderbares Deutschland. De naam Winterberg zegt je misschien iets. Wel, dit is maar één (bekende) naam in deze wondermooie streek op amper 300 km van Brussel. Bosrijk en heuvelachtig met een dikke 2700 'bergen' wachtte dit mooie stukje Duitsland op ons om zich te laten ontdekken.

Ontdekken was het eigenlijk niet, want we waren er al geweest, zij het niet samen: mijn vriendin Rita zo'n 20 jaar geleden, ikzelf in 2007. Wel op dezelfde locatie, Berghotel Hoher Knochen in Schmalleberg. We hadden het beiden beleefd in de winter, met een pak sneeuw (toen er nog echte winters waren). Op een hoogte van +600 m zoals daar heb je meer kans op sneeuw dan in onze lage landen en men kent er ook al een redelijk landklimaat (en Glühwein!). Winterberg en de Kahler Asten (840 m) zijn zowat de gekendste oorden om te skiën, volgens de folders zelfs met '3 maanden skizekerheid'. Maar nu waren we er dus in hartje zomer en we genoten ook van dat seizoen. Het was in het weekend van de grote overstromingen in België, Nederland en vooral Duitsland. Een aantal autowegen waren afgesloten, niet in onze noordoostelijke richting. In de tegenrichting reden massaal veel hulpkonvoien met rubberbootjes richting Ahrvallei en omgeving: de Duitsers en hun Gründlichkeit weet je wel. Het weer was ons na de zondvloed gunstig gezind en het hotel bleek zoals we het in onze herinnering hadden, alleen was het vergroot. Prima kamers, rustige ligging, mooie vergezichten, lekkere keuken, enfin, kijk zelf op www.hoher-knochen.de. Boek je in de nieuwbouw, dan heb je vanaf je terras een heerlijk zicht op de vallei met de heuvels waarachter de zon zich 's avonds verstoppt. De kamers zijn ruim met een aparte zithoek, bad en douche, afzonderlijke wc, koelkast, enfin zoals het hoort.

REIZEN IN CORONATIJD

Men moet op zoveel letten dezer dagen en soms ziet men iets over 't hoofd. Zo moest men bij verblijf in Duitsland tweemaal ingeënt zijn + 14 dagen (in Frankrijk volstond blijkbaar 7 dagen). Bij mij was het twee dagen te kort, dus: PCR-test. Ik maakte snel-snel een afspraak in een testcentrum in de buurt want ik had een uur later een massage geboekt in het hotel. Telefonisch lukte niet ('Morgen können Sie uns wieder anrufen') en via de website moest je bijna je hele leven vertellen. Als dan alles was ingevuld was intussen het gekozen tijdslot al ingevuld en kon ik opnieuw beginnen met mijn leven te vertellen. Toch is alles nog goed gekomen (er waren zelfs een 7-tal testcentra in het naburige Winterberg, meestal bemand door... Nederlanders) en het was gratis. Bovendien kreeg ik het resultaat al na een

kwartier via e-mail. En dan was er bij de terugkeer naar België het fameuze PLF (Passenger Location Form). Jongens, wat is me dat! Voor elk van de reizenden (in één auto!) moet je een apart document invullen en dit 48 u vóór afreis, niet korter, anders kloppen de voorgestelde data niet. Tik je de gegevens in, dan zit er op twee plaatsen een bug zodat je zomaar verspringt naar een volgende lijn. En in welke deelstaat zitten we nu ook alweer... Sauerland staat er trouwens niet bij; het behoort tot Nordrhein-Westfalen dus. Frustrerend terwijl je zou moeten kunnen genieten van vakantie.

HEERLIJK WANDELEN

We kwamen er niet alleen om te genieten van het mooie uitzicht vanop de kamer maar ook om te wandelen in de prachtige natuur. De talrijke wandelpaden zijn uitzonderlijk goed aangegeven (Deutsche Gründlichkeit ook hier) met hier en daar een rustbank. Men geeft de afstand en de benodigde tijd aan; die is ruim bemeten aan een gezapig wandeltempo. De schoonouders waren mee en die hebben af en toe op eigen ritme kleinere wandelingen gemaakt in de directe omgeving. Eén van de wandelingen leidt na zowat 3 km naar de Jagdhütte, weliswaar gesloten maar voorzien van een picknicktafel

en een houten ligbed. De rust zelve. Na de stop kun je 'r weer tegen en gaat het nog zo'n 2 km verder naar de Kahler Asten, midden een prachtig Naturschutzgebiet. Vanop de uitkijktoren krijg je een schitterend panorama voorgeschoteld; honger en dorst kun je lessen in het restaurant. De gratis app Sauerland (Android of Apple) helpt je hier en elders op weg, ook over langere afstanden. Zo liepen we langs de Lenne bergafwaarts en kwamen we terecht in het aangename en landelijke Langewiese, 's winters wellicht druk bezocht maar nu heerlijk rustig; de tijd staat er stil. Iets buiten het dorp is er net een ruime kiosk gebouwd van waar je een prachtig zicht van 360° hebt over de heuvels, zonder dat je ergens bebouwing ziet.

DE VERDERE OMGEVING

Wie wil, kan ook de bekende Rothaarsteig (www.rothaarsteig.de) bewandelen, het lange-afstandspad van 155 km dat je in acht dagetappes of deels kan afleggen doorheen het ganse Sauerland. Je kunt ook de vele musea en attracties bezoeken. De gratis Sauerland Card geeft je daarbij van april tot oktober fikse kortingen en zelfs gratis vervoer per bus of trein; zo zijn wandelingen mogelijk waarbij je niet naar je vertrekpunt moet terugkeren.

RESTAURANTPERIKELEN

Echt meegemaakt op een middag: een mooi terrasje, in 't zonnetje, met een kaart die er aantrekkelijk uitzag. We bestellen Zanderfilet, een Duitse snoekbaars. Na zowat 20 minuten komt men zeggen dat er geen vis meer is. We kiezen dan maar een Schnitzel mit Pommes. Die komt er na een half uur aan met... kroketten. 'De fritten zijn op'. Echt gebeurd dus. Doet me denken aan een tweet die ik onlangs las van iemand die in Frankrijk wil gaan lunchen. De ober komt en zegt: 'Mais monsieur, ce n'est pas possible, il est treize heures cinq!' Daarvoor hebben ze dan McDonalds uitgevonden. Voor de volledigheid moet ik wel zeggen dat de drank ons niet werd aangerekend, ter compensatie.

WAT KUN JE'R NOG BELEVEN?

Het Sauerland is een streek in de Bundesländer Nordrhein-Westfalen en Hessen. Behalve wandelen kun je er ook fietsen (huren) en je eventueel naar boven laten brengen in een van de zetelliften aan de Kahler Asten of in Winterberg. Je hebt de druipsteengrot Atta bij Attendorf waar de Atta Käse ondergronds rijpt, het strand aan de Diemelsee, de indrukwekkende burcht van Altena,

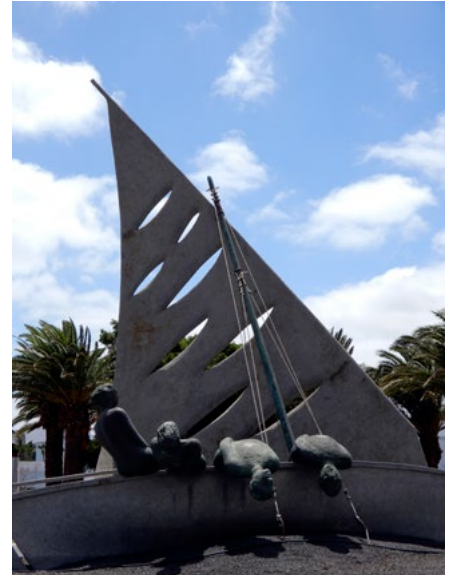

de middeleeuwse stadsmuren van Soest en het 18^e-eeuwse slot Arolsen, beide nog gekend van de Belgische garnizoenen die er gelegerd waren. Vergeet ook niet de lieflijke dorpjes en steden met hun typische romantische vakwerkhuizen. Uiteraard is er veel meer te zien en te beleven in Sauerland, maar geniet vooral van de rust en de gezonde lucht. Meer op www.sauerland.com/nl. Een tour plannen, kun je op www.touren.sauerland.com/nl/tourplanner waar je ook het hoogteprofiel ziet en zelfs of je te maken krijgt met verharde wegen, grindpaden enzovoort.

Puerto Calero, une station idéale de vacances sur Lanzarote

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Brigitte Bauwens

*Sur l'île de Lanzarote, près de Puerto del Carmen, la petite localité de Puerto Calero possède de nombreux atouts pour passer un agréable séjour au soleil des Canaries. La station touristique s'est construite autour d'une superbe marina où mouillent de nombreux yachts et bateaux de plaisance. L'offre hôtelière est variée, allant des hôtels haut de gamme aux villas ou appartements privés. Nous avons choisi l'hôtel Costa Calero Thalasso & Spa **** au rapport qualité-prix remarquable.*

Le monument à l'entrée de Puerto Calero

UNE STATION ANIMÉE

Construit en 1980, Puerto Calero fut le premier port de plaisance de Lanzarote. La marina qui l'entoure fut conçue en 1989 par un élève du célèbre architecte César Manrique qui a marqué toute l'île de son empreinte. Il n'y a que 300 résidents permanents dans le village. Malgré ses 440 amarrages, le port est assez calme et toute l'animation se concentre dans la marina. Le long du Paseo Marítimo, d'excellents restaurants, avec des prix pour toutes les bourses, proposent une cuisine typiquement canarienne ou internationale. Derrière le front de mer, une ruelle piétonne est bordée de boutiques de luxe. Les animations à Puerto Calero sont presque toutes axées sur la mer. Dans le port, l'attraction principale est le sous-marin jaune de « Submarine Safaris » qui emmène ses passagers jusqu'à 30 m de profondeur. On peut aussi faire des excursions en bateau ou en catamaran, du ski nautique et du jet-ski, de la plongée sous-marine, de la pêche en mer ou parcourir Lanzarote avec une location de VTT. Il n'y a pas de plages à Puerto Calero. La plage la plus

Vue sur le port

proche est Playa Quemada, à 3 km, accessible par route ou par un sentier côtier, mais avec des graviers et rochers noirs. Pour une plage avec du sable de qualité, mais aussi avec de multiples possibilités de shopping, Puerto del Carmen, à 3 km, est toute indiquée. Pour la rejoindre, l'idéal est de prendre dans le port l'Express Waterbus qui relie les deux localités cinq fois par jour en quinze minutes. De quoi joindre l'utile à l'agréable pour 5 € à peine.

Costa Calero
HOTEL ★★☆☆ THALASSO & SPA

PROFITEZ DE VACANCES INOUBLIABLES À

LANZAROTE

REMISES JUSQU'À

-20%

CODE/ COUPON

SPLASHSUMMER

Réservations sur notre web www.hotelcostacalero.com

UN HOTEL TRES AGREABLE

A 300 m à peine de la marina, l'hôtel Costa Calero Thalasso & Spa**** possède toutes les infrastructures nécessaires à un excellent séjour. Les chambres rénovées sont décorées dans le style méditerranéen. Les chambres supérieures et suites avec vue mer sont superbes. La gastronomie est présente avec des grands buffets variés dans deux restaurants. Dans un beau cadre de verdure il y a cinq piscines, dont une d'eau de mer. L'équipe d'animation de jour et en soirée est excellente, une des meilleures que nous ayons vues. Les enfants ne sont pas oubliés : un mini et un maxi clubs les prennent en charge. On y pratique aussi plusieurs sports et le centre de fitness est impeccable. Le centre de thalassothérapie possède des bains romains, avec un caldarium, un tepidarium, un frigidarium, un hammam et des saunas et une piscine active chauffée d'eau de mer avec des cascades, jacuzzi, lits et chaises massants, qui s'ouvre sur un jardin extérieur avec chaises longues.

Hôtel Costa Calero

Hôtel Costa Calero - Le chef Pablo

Ruelle de mode dans la marina

INFO

- Office de tourisme : www.turismolanzarote.com
- www.hotelcostacalero.es

Fuerteventura, l'oasis dans le désert de la civilisation

©Texte et photos : José Burgeon

El Cotillo

Playa de Barlovento

Après un périple très agréable de quelque quatre heures au départ de l'aéroport de Luxembourg, le Boeing 737-800 de la compagnie Luxair survole l'extraordinaire Lanzarote avant de se poser à Puerto del Rosario. Fuerteventura séduit par la beauté de ses longues plages de sable blond et noir.

Dans le sud de l'île, nous prenons le catamaran pour une belle balade d'une demi-journée. Sous la conduite de Daniel et Juan, le bateau longe la superbe côte de Morro Jable. Le tour de l'île VIP « Fuerteventura à la carte » permet de visiter l'exploitation d'aloé vera de **Tiscamanita**, spécialisée en produits dérivés de cette plante liliacée. L'aloé vera, connue depuis l'Égypte ancienne, possède des vertus curatives. **Antigua** abrite le centre d'artisanat Molino, une enceinte aux jardins soigneusement

entretenus, avec des plantes autochtones, des cactus, des palmiers et un joli moulin blanc. Face à l'îlot de Lobos dans le nord, se trouve le Parc naturel des dunes de **Corralejo**, où la nature déborde de pureté et d'harmonie. Un paysage exceptionnel, tranquille, reposant... presque un autre monde ! **El Cotillo**, de l'autre côté de l'île, offre également de belles plages sauvages de sable noir. Un paradis pour les amateurs de lumière intense. A **Tefia**, le visiteur découvre la vie des Canariens d'autrefois à l'Ecomusée de la Alkogida. Sept maisons, fidèlement restaurées, présentent la cuisine traditionnelle, d'anciennes boulangeries, des citernes, des lavoirs et des écuries à mulets. **Betancouria**, capitale de Fuerteventura pendant cinq siècles, est un ensemble historique et artistique digne d'intérêt, avec notamment l'église-musée de Santa Anna sur la jolie place. A cent kilomètres du continent africain, Fuerteventura possède la plus grande plateforme côtière de l'archipel canarien, où les fonds marins font le bonheur des amateurs de plongée :

△ Antigua
▽ Jandia - le plus petit phare d'Europe

Hôtel R2 Pajara Beach - Costa Calma

Playa de Sotoverto

25° en novembre dernier, 30° l'après-midi, mais avec toujours un vent bien agréable. Fuerteventura est d'ailleurs mondialement renommée pour la pratique de la planche à voile. Au départ de **Morro Jable**, Arturo nous fait découvrir la *montana de cal, el mal pais* comme on dit là-bas, le désert au pied de la montagne. La vue est sublime sur la **Playa de Barlovento**, où le bleu du ciel et de la mer côtoie le blanc des vagues et le brun de la montagne. Un autre régal pour les photographes ! A **Punta Pesebre** dans le **Parque Natural Jandia**, un arrêt s'impose devant le plus petit phare d'Europe. Et quel coup d'œil sur les plages sauvages de l'endroit ! Chaque fois, il s'agit d'un réel émerveillement pour nos yeux de touristes. La station touristique de Costa Calma, située à l'endroit le plus étroit de l'île, dispose de plusieurs centres commerciaux et restaurants. Ici, commence la magnifique plage de sable qui s'étire sur vingt kilomètres jusqu'à Morro Jable.

Fuerteventura est un lieu unique, que l'écrivain Miguel de Unamuno décrivit comme une oasis dans le désert de la civilisation.

INFO

- Les hôtels R2 Pajara Beach**** et Rio Calma****sup. peuvent être conseillés pour la qualité de l'accueil, les infrastructures, les repas et les animations.
- Mon coup de cœur est le restaurant à la carte du Rio Calma « El Restaurante Pajara » où le chef propose une délicieuse cuisine canarienne : el jamon iberico recental (le succulent jambon espagnol est renommé dans le monde entier), la fritura variada de nuestra isla, sobre curry de platano verde y cilantro (amuse-bouches frits de lapin, chèvre et fromage), milhojas con vueltas de Cherne autoctono y tempura de calamar (plat raffiné de cherne – le meilleur poisson des Canaries), helado de higos confitadosn muss de gofio y natillas de bienmesabe (glace avec figes confites et gofio – céréale canarienne).
- Agence de voyages : luxairtours.lu
- Office Espagnol du Tourisme - Avenue des Arts 52 – 1000 Bruxelles Tél. 02 280 19 26 – www.spain.info/be

K-town of De Guldensporenslag: Kortrijk

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Toen ik nog op de schoolbanken zat, zowel in de voorbereidende afdeling als later in het secundair, moesten we per sé drie data goed onthouden: 476 (einde van het West Romeinse Rijk na de afzetting van keizer Romulus Augustulus), 1830 (ontstaan van België na de Stomme van Portici) en 1302 (De Guldensporenslag waar het Vlaamse leger vooral bestaande uit ambachtlieden en boeren, aangevuld met o.a. krijgslieden van de graaf van Namen en nog enkele anderen het complete Franse ridderleger in de pan hakte).

DE GULDEN SPORENSLAG

En laat nu Kortrijk net de stad zijn waar Gwijde van Dampierre voor dit huzarenstukje zorgde. We herinneren het ons toch allemaal: de “Brugse Metten” en “Schilde en Vriend”! Hoogste tijd om deze area eens met een bezoekje te vereren... Uiteraard is het eerste bezoek dan ook, vóór al de rest, het “**Museum Kortrijk 1302**” in de site van het Begijnhofpark. In een paar uur beleef je de geschiedenis van één van de belangrijkste veldslagen van onze Vlaamse bodem. Doen, nu doen... want eind 2021 sluit dit museum... Reeds in de eerste gang hangen ze als fiere decoraties: de gulden sporen... Buitgemaakt op het Franse beroepsleger door onze eigen voorvaders: simpele boeren met als enige wapens rieken en knuppels en de beruchte goedendags maar vervuld van moed en zelfopoffering. Niet te snel binnenwippen want nog vóór de eerste zaal bemerk je links een metershoog Middeleeuws boek met prachtige miniatures. Het is een reuzengrote replica van het werk “Gilles li Muisit, Tres Tractatus” dat zich in de Stedelijke Openbare Bibliotheek

△ Mante en Kalle: je zal ze gehoord hebben!

▽ Het Begijnhof: steeds feeëriek maar kies het juiste tijdstip uit voor een bezoek

van Kortrijk bevindt en het verhaal vertelt van de blinde abt Gilles Li Muisit die in de Sint-Martinusabdij van Doornik zijn memoires dicteert aan zijn kapelaan. Ligt dat boek nu niet net open op de pagina waarbij hij verslag geeft over woensdag 11 juli 1302... de slag bij Kortrijk! Toeval? In de grote zaal staan ze dan, fier en ellen hoog, de protagonisten. Gwijde van Dampierre, Willem van Gulik, Pieter de Coninck, Bonfatus VIII, Jacques de Châtillon, Filips de Schone. Fier en artistiek staan ze parmantig op hun katheders. Zelfs Filippina van Dampierre ontbreekt niet. Maar er is zoveel meer te zien. Een echte maliënkolder (ik kon hem niet oppakken van zwaarte maar misschien was hij wel verankerd), de kist van Oxford, ongelooflijk fijn gesculpteerd, een Kortrijks tegenzegel, uiterst geheim en behorend tot de Grote Stadszegel (er is sedertdien niet veel veranderd want in elke stad ontdek je bij grondig onderzoek en grasduinen wel één of ander “geheim” relikwie), oude miniaturen en geschiedkundige geschriften en tal van kleinoden, pamfletten en tijdschriften, alle zeer de moeite (ik trof er een cover aan van een weekblad uit 1898 met... de beeltenis van P. de Coninck). Zeker het filmpje op het einde van het parcours mag je niet overslaan! Meer dan de moeite en... een zaligheid.

DE ZIEMIE-ROUTE

Maar Kortrijk biedt zo veel meer. Het is fijn flaneren want ik ken geen enkele stad, niet in België of zelfs niet in Europa, waar alles zo duidelijk is bewegwijzerd. Overal aanwijzingen en – in tegenstelling tot zoveel andere plaatsen – correct. Zelfs de afstand in meters en stapduurtijd staan vermeld. Pluim en uiterst efficiënt. Geen uitvluchtjes meer om te laat op date te komen tenzij je wederhelft je verbiedt de hond uit te laten. Om je **stadswandeling** nog aantrekkelijker te maken werden her en der in de stad **bronzen beeldjes** neergepoot. Zoek ze alle (tuintig) en je hebt het ideale parcours afgehaspeld. Niet te vlug victorie kraaien want ze zijn niet denderend groot (20 cm) en staan, hangen of zitten zo goed gemutst dat je er gegarandeerd enkele mist. Je kan er trouwens ook kopen. En je moet ze alle gevonden hebben, wil je je prijs in ontvangst mogen nemen... Parcours en beeldjes ontstonden uit het brein van Mie Bogaerts en dus heet de route van 7 km... de “Ziemie”-route. Bij de [dienst van toerisme van Kortrijk](#) kan je het plannetje terugvinden waar de Tooghanger,

De Leiepissier !

de Braadster, de Bengel verdekt opgesteld staan. Een weggevertje: waar zou de Leiepissier staan? Maar de vondst gaat nog verder want bij elk beeldje hoort een verhaaltje. Scan de QR-code die in de buurt te vinden is en je ziet en hoort Joris Denoo een gepast gedichtje voordragen. En zo geraak ik toch niet aan mijn gesteld doel (de Broeltorens) want overal zijn er echte to-do's en af/omleidingen. Elke zichzelf respecterende oude stad heeft toch wel een **belfort**. Dat van Kortrijk, midden op de Grote Markt, maakte vroeger deel uit van de lakenhalle. Bewijs? Boven in spits van geblokte toren zie je een vergulde Mercurius, de god van de handel. Blijf toch even dreutelen want elk uur slaan Manten en Kalle het uur (je vindt ze wel als je op het geluid afgaat) en ondertussen vraag je je af waarom het belfort zo ingezonken op de markt gebouwd staat. Heeft het iets te maken met de uitzetting van de wereld? Het kan ook zijn dat door de eeuwen heen het marktplein werd opgehoogd!

Dan nu de Broeltorens. Bedoeling ja maar zag ik daar nou net een aanwijzing voor het begijnhof. Begijntjes en kwezeltjes dansen niet... wie kent dit volksliedje nu niet en in elke stad waar een begijnhof te bespeuren valt ben ik er als de kippen bij om te controleren of er toch niet ergens zo'n kwezeltje

zou achtergebleven zijn... smachtend naar... Het **Begijnhof van Kortrijk** werd in 1238 door Johanna van Constantinopel gesticht en is Unesco cultureel erfgoed. En weer komt de Guldensporenslag om de hoek kijken want het begijnhof werd enkele keren verwoest o.a. in 1302 en nogmaals amper tachtig jaar later (1382) door de Slag bij Westrozebeke. 41 huisjes staan daar vredig in het lentezonnetje rust uit te stralen. Plek van meditatie en zelfreflectie maar bezoek deze rust als het... rustig is. 's Namiddags mijden is de boodschap. Zoek en vind het huisje van de grootjuffrouw (dat met dubbele trapgevel). Dus zelfs hier graden-gradatie en stratificatie. Dan toch de **Broeltorens**. Oorspronkelijk zouden deze twee torens die aan beide zijden van de Leie staan neergepoot verbonden zijn met een brugje (uit 1385). Bruultorens: want bruul betekent een afgebakend braakliggend en meestal ook moerassig stuk land. Ze zijn een overblijfsel van de versterkte omwalling van het eerste grafelijk kasteel van Kortrijk, waar de graven van Vlaanderen hun residentie hielden; ze zijn niet tegelijk gebouwd. De noordelijke, de Inghelburghtorre stamt uit 1415 en was bedoeld als wapenopslagplaats; vandaar dat deze ook de Armorigetorre werd genoemd. De zuidelijke, de Speytorre is nog ouder (even oud als het oorspronkelijke brugje) en had als taak het verkeer op de Leie te controleren. Die verbindingsbrug, zeer eigenaardig maar waar **Broelbrug** genoemd, moet je toch ook eens bestappen want midden op die brug staat het **standbeeld van Johannes Nepomucenus**, de belangrijkste brugheilige van Europa. Wil je in de toekomst veilig onder en bovenop alle mogelijke bruggen en viaducten rijden of kuieren zonder gevaar op instorting of ongeluk moet je voor deze patroonheilige geknield een bepaald gebed prevelen maar ik ben vergeten welk.

Vraag aan gelijk welke ten of twen in welke streek Kortrijk gelegen is en je krijgt tal van antwoorden: België, Vlaanderen, West-Vlaanderen zelfs, maar geneen die zeer specifiek zal melden dat je je dan in de Vlasstreek bevindt, de vlasstreek van de Leie. Stel diezelfde vraag aan 70 + -ers en ze zullen je allen als uit één mond beamen. Vlas? Toch een godvergeten gewas! Botanische archeologie! Wordt toch nergens meer voor gebruikt! Bestaat dit nog? Ga als de bliksem naar het **Texture Museum** (aan de hoofdgevel vind je trouwens ook een Ziemie-beeldje) en graaf je onder in het wonder van

Naar levend model maar dan iets groter; de protagonisten van de Guldensporenslag

Texture Museum: uren uittrekken!

Ontdekt ergens in het Begijnhof in een verloren hoekje... weg je nikkelgeld

het vlas. Ontdek wat de vlasnijverheid in deze streek teweeg bracht. Verleden groots maar heden en toekomst niet minder. Elk onderdeel van deze bijzondere plant wordt ge- en herbruikt. Alles kan je zien maar ook zelf proeven en voelen en testen en vooral ontdekken in de Wonderkamer. De Leiekamer is historisch erfgoed. Geschiedenis op zijn best en de Schatkamer is... een schatje. Hier geniet je van damasten, kanten en fijne weefsels. Vergeet het vooropgesteld tijdschema want men suggereert dat je op een dik uurtje rondgetoerd geraakt. Verdubbel de tijdsspanne en dan nog. Door corona werd er met een tijdslot gewerkt maar men is tolerant en... behulpzaam. Overal kan je zelf testjes uitvoeren en overal sta je versteld: wordt hiervoor vlas gebruikt? Hint? Vergaap je aan het eerste filmpje (vlas voor dummy's) en je beseft dat je je uurwerk en smartphone beter inruilt voor notitieboekje en schrijfstift. Maar Kortrijk is een stad om te koesteren en te flaneren, om te onthaasten en te kuieren, om te omarmen en te genieten. Kortrijk koestert!

A tourist takes a picture in... Switzerland

© Karel Meuleman

Stam je uit midden de vorige eeuw dan heb je ongetwijfeld de hype van de dia's meegemaakt; het was goedkoper dan foto's te laten afdrukken en je kon ze aan een grote groep mensen tegelijk laten zien middels een diaprojector; dikwijls tot vervelens toe tijdens urenlange dia-avonden. Je beschikt dan wellicht nog over laders vol dia's. Je kunt die laten overbrengen in digitale vorm of zelf omzetten: er bestaan diverse soorten scanners, los of ingebouwd in je A4-scanner. De goedkoopste geven een min of meer behoorlijk resultaat van zo'n 3 Mb. De foto's kun je dan nadien digitaal bewerken. Dat kan nuttig zijn om stofjes op het beeld of de fletse kleuren bij te werken. Bijgaande foto was nóg fletser voor ik deze bijwerkte met Photodirector. Het resultaat is nog niet optimaal maar ik wou de foto niet weggooien om sentimentele redenen: in mijn jeugd kwamen we nogal eens in de Oberengadin met Maloja en Sils-Maria, hier in beeld. De Selarivier stroomt wat verder in Sankt Moritz in de Inn. Het dal is de rust zelve, op zo'n 1 800 m hoogte, tussen majestueuze drieduizenders en grenzend aan het nationaal park Fextal. En de lucht is er zoóóó zuiver! Daal je de steile Malojapas af dan kom je in Chiavenna, Italië, ideaal voor een aperitief op een terrasje.

People who are born in the middle of the last century have probably experienced the hype of the slides; it was cheaper than printing photos and you could show them to a large group of people at a time by means of a slide projector; often ad nauseam during hours long slide nights. Maybe you still have boxes full of slides. You can transfer these in digital form: there are several types of scanners, loose or built into your A4 scanner. The cheapest give a more or less decent result of about 3 Mb. You can digitally edit the images, sometimes useful because of dust on the image or to enhance the faded colors. The picture here was pale even before I updated it with Photodirector. The result is still not optimal but for sentimental reasons I don't want it to be thrown away: in my youth we were often in the upper-Engadine with Maloja and Sils-Maria, here in the picture. Further away in Saint Moritz the Sela River flows in the Inn. The Valley is calm, at about 1 800 m altitude, between majestically high mountains and next to the Fextal national park. Descending the steep Maloja pass you'll arrive in Chiavenna, Italy, the ideal place for an aperitif on a terrace.

Nieuwe musea in Frankrijk: Deauville - Fontevraud

© Tekst en foto's : Freddy Bijl

In de media vernam je ongetwijfeld reeds over vele nieuwe musea die recent openen in Parijs. We vernoemen La Bourse de Commerce van de zakenman-verzamelaar François Pinault, het gerestaureerde Hôtel de la Marine, welke op het einde van dit jaar ook de Al Thani collectie zal tentoonstellen en verder het gerenoveerde Musée Carnavalet waar de geschiedenis van Parijs getoond wordt. Wie niet alleen musea wenst te bezoeken kan natuurlijk ook naar La Samaritaine gaan. Neen niet om te shoppen, maar om na 16 jaar van restauratie en een gedeelte nieuwbouw van SANAA, de prachtige Art Nouveau decoratie te bewonderen.

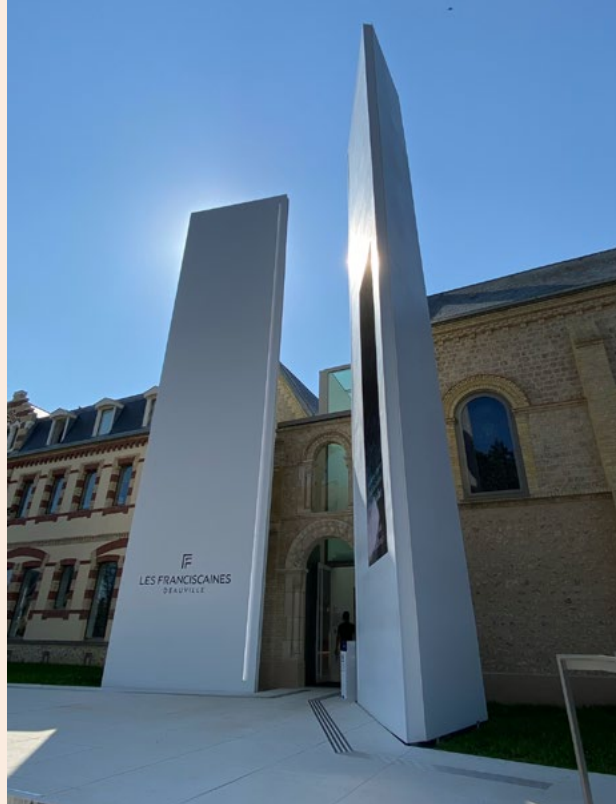
Maar in dit artikel beperken we ons tot het schitterend cultureel centrum Les Franciscaines in Deauville en de recent geschonken private kunstcollectie Martine en Léon Cligman binnen de muren van de abdij van Fontevraud.

LES FRANCISCAINES IN DEAUVILLE

In de tweede helft van de 19de eeuw ontstond in het rurale landschap langs de kust langzaam een stad met een woonfunctie met verblijfstoerisme. Genietend van de gezonde lucht en kleurensymfonie van de locatie. Twee welstellende zusters, Adèle en Josephine Mérigault, bekostigden in 1878 de bouw van een weeshuis. Daarna zochten ze een kloostergemeenschap die de dagelijkse zorgen op zich nam. Later kwam er een hospitaal met apotheek bij. In een volgende fase zelfs een school. Daardoor onderging het gebouw een aantal verbouwingen, die

door de architect Alain Moatti schitterend verwerkt werden in de nieuwe functies van het cultureel centrum dat het gebouw nu is. Na ongeveer 140 jaar besliste de kloostergemeenschap in 1912 de gebouwen te verkopen en een nieuw aangepast verblijf langs de kust te bouwen. Het jaar daarvoor had de stad Deauville de collectie werken en verzamelde stukken van de kunstenaar André Hambourg ontvangen. De stad wenste een mediatheek met theater uit te bouwen. Dat het gebouw te koop kwam was dus een unieke kans om een historisch belangrijk gebouw te bewaren en binnenin alle functies naast elkaar tot één geheel te creëren. De architect Alain Moatti werd aangesproken. Hij is geboren in 1957 in Algerije en verhuisde in 1961 naar Parijs met zijn ouders. Afgestudeerd in 1985, werkte hij reeds als student samen met de Hongaarse architect Antti Lovag bij de creatie van 'le Palais Bulles de Pierre Cardin' nabij Cannes. We geven een idee van zijn creativiteit aan de hand van zijn realisaties: Fondation Dapper - Parijs, private woning Jean-Paul Gaultier eveneens in Parijs, Cité internationale de la dentelle et de la mode in Calais, historial Charles de Gaulle Parijs, de herinrichting van de eerste verdieping van de Eiffeltoren, Centre international de graphisme à Chaumont, Pôle culturel Saint Vaast in Arras en nog vele andere. De architect zag vier sleutels voor dit project. Vooreerst het onaangeroerd laten van de historische kernen in het gebouw. Het behouden van de authenticiteit en daarin een architectuur plaatsen die de verschillende hedendaagse functies mogelijk maakt. De heterogeniteit van de gebouwen (gevels, binnenkoer, slaapruintes, ziekenzalen, speelplaats van de school) aanwenden om het pluralisme van cultuur te laten aanvoelen. Vervolgens er toe komen om het uniform maken van de kennis, aan de hand van universa, misschien best te omschrijven als beleefwerelden. Verder moet men de verschillende universa - beleefwerelden kunnen ervaren als men er doorheen wandelt. Het fysiek beleven van verschillende kennisaspecten, maakt als het ware 'een weg tot kennisverwerving'. Tot slot moet men eenheid ervaren in de verscheidenheid van ruimtes. Het best voelt men dit aan bij een bezoek. Maar het kan misschien best verwoord worden in de spreuk: Vivre c'est changer de lieu' van Georges Perec. Het gebouw moest zijn uiterlijke eenheid behouden, maar er kon best iets de aandacht van de wijde omgeving wegkapen. Er werd dus een 15 meter hoge inkomstructuur geplaatst, die de

aandacht onvermijdelijk trekt. Via een eenvoudige inkom komt men dan meteen op de binnenplaats. De binnengevel werd integraal bewaard, midden werd een glazen koepel geplaatst. Maar dan moest er een sterk accent komen dat het invallende licht kon bundelen en 's avonds met verlichting de sfeer bijna feeëriek maakt. Zowaar 14.285 kunststofbuisjes zijn opgehangen aan het plafond. Ze bewegen door thermische invloeden in de binnenruimte en worden bespeeld met natuurlijk of kunstmatig licht naargelang het moment van de dag. Deze ruimte is

een ideale leesplaats om tijdschriften te lezen, of een ruimte voor receptie ter gelegenheid van voorstellingen in het theater. Het theater werd ondergebracht in de vroegere kapel. De glasramen werden gerestaureerd en trekken nog steeds licht vanop de straatkant. Dit authentieke element werd dus behouden, de zitstoeltjes kunnen volledig weggeschoven worden en dichtgevouwen niet meer dan 1 meter in beslag nemen. Wat ook sterk de aandacht trekt zijn de structurele schelpen aan het plafond, dienstig voor de akoestiek en de verlichting. De culturele stadsprojecten worden ondergebracht in vijf universa of beleefwerelden. De thema's zijn: Deauville, paarden, jeugd, levenskunst en spektakel en film. Elk universum heeft een verschillende kleur en omvat steeds drie delen: kunstwerken om het thema te duiden, leesvoer om zich in te werken op het thema, dikwijls in direct verband met de tentoongestelde kunstwerken en tenslotte een zitruimte om rustig te grasduinen door de verschillende aangeboden informatie. Daarnaast een multimedia set waarmee iedere bezoeker uit een fotobank zelf een kortfilm kan samenstellen die op een scherm geprojecteerd wordt, en bij voldoende likes zelfs op het grote scherm aan de inkom te zien is. Ten slotte is er een permanente tentoonstelling van de geschonken kunstwerken van André Hambourg en werd op de vroegere speelplaats een ruimte ontworpen voor tijdelijke tentoonstellingen. De openingstentoonstelling gaat over paradijzen in de drie monotheïstische godsdiensten. Kan men beter dit magistrale gebouw ervaren, en als bezoeker zich in het paradijs van creativiteit wanen.

COLLECTIE MARTINE EN LEON CLIGMAN IN FONTEVRAUD

De abdij van Fontevraud legt al eeuwen zijn adellijken voor. De begraafplaats van Eleonora van Aquitaine die koningin van Frankrijk was en daarna koningin van Engeland werd door haar huwelijk met Henri II Plantagenet is een aantrekkingspunt. Vandaar dat de abdij dikwijls de eretitel krijgt van 'Saint-Denis van de Plantagenets'. De abdij waar zowel vrouwen als mannen verbleven, werd gerund door vrouwen en was door haar macht en rijkdom in de middeleeuwen een buitenbeentje dat de nodige aandacht trok. Maar ook de ontstaansgeschiedenis is merkwaardig. Robert d'Abrissel was een veel besproken persoonlijkheid. Hij schuwde het

avontuur niet, trok rond met vrouwen en mannen in zijn onmiddellijke buurt, en ontsnapte dus niet aan het wakend oog van Rome. Gevraagd door de bisschop van Rennes richtte hij een kloostergemeenschap op met zowel vrouwen als mannen die in bescheiden gescheiden leefgemeenschappen leefden. Paus Urbanus II stelde reeds vragen in 1096, net zoals paus Calixtus II die in 1119 nogmaals langskwam. Maar de kracht van de eerste abdis bracht het klooster door de woelige ontstaansperiode. Het werd een echt florissante gemeenschap die vele andere abdijen oprichtte in de omgeving. Onze aandacht gaat vooral uit naar het zopas geopende museum voor moderne kunst waar de collectie van Martine en Léon Cligman in ondergebracht werd. Het omvat de volledige collectie van bijna 1000 kunstwerken ontstaan tijdens de ganse creatieve periode van de mens en in de wijde wereld. Van nature eclectisch, komt het niet zo makkelijk als interessant over bij de bezoeker. De schenkers lieten de kunsthistorici de vrije hand om de collectie tentoon te stellen volgens het programma dat ze bedachten. We kunnen alleen lof toezwaaien aan de samenstellers die de zo verscheiden collectie op een sterke, aansprekende manier tentoonstellen waardoor we verbanden zien tussen verschillende culturen, evenals de tijdsscharnieren in de kunstgeschiedenis, in de verspreiding van religieuze gedachten. Kortom het is een schoonheidsbeleving van alle tijden en culturen. Om maar een voorbeeld te geven: op een wand toont men de dialoog tussen een funerair Egyptisch masker uit de ptolemaïsche periode (VI - I^e eeuw voor onze tijdsrekening), een boeddha hoofd uit de XVIIe eeuw, een masker uit de Teotihuacan-periode (Mexico 400 - 600) een Nigeriaans masker uit een niet geduide periode en tot slot een hoofd uit Luhoan uit het begin van de Ming-dynastie (XIVe eeuw). En dit alles onder de titel: de hedendaagse belevingswereld in multimillenaire kunst. Of de metamorfose van onze blik op schoonheid. Een ideale blikverruimende reis is hier mogelijk na de kortzichtigheid ons opgelegd door de Corona-crisis.

Glorieuze Renaissance van de middeleeuwse Zwinhavens

©Tekst: Daniel Steevens – Foto's: ©Timescope, Westtoer en Stedelijke Musea Brugge

Brugge in 3D anno 1431 – ©Timescope.

Brugge, Knokke-Heist en Sluis vertonen zeker geen gebrek aan naambekendheid en toeristische aantrekkingskracht. Ergens tussen die driehoek situeert zich de verstilte Zwinvlakte. Dit natuurgebied biedt een grandioos landschap, dat de grote meute doorgaans links laat liggen. Sinds Virtual Reality (VR) ter plekke het grandioze verleden ervan bloot gelegd heeft, is dat enigszins aan het veranderen. Fietst u mee langs de Zwinhavens?

De stijging van de zeespiegel is een thema dat ieder in de ban houdt. Dat er een eeuwige strijd aan de gang is tussen land en water, weten onze noorderburen als de besten. Hun Deltawerken functioneren uitstekend. Toch kunnen toevalligheden een grote rol spelen. Neem nu - veel verder terug in de geschiedenis - de grote storm van 1134. Daardoor werd het Zwin met de klap gepromoveerd van bescheiden waterloop tot zeearm voor het middeleeuwse Brugge. Dat totaal onverwachte venster op

zee gaf een enorme boost aan de lokale economie en cultuur. Na de keuze van de Bourgondische hertogen voor Brugge als één van hun residenties groeide de stad in de 15e eeuw uit tot Europa's belangrijkste handelscentrum. Maar de natuur toonde zich eens te meer sterker dan eender wat, want het Zwin kampte met een onstuitbaar proces van verzanding. Tijdens Brugges Gouden Eeuw was Damme de voornaamste voorhaven geworden. Tussen Damme en de zee was ook maritieme infrastructuur operationeel in Monnikerede, dat naderhand van de kaart geveegd werd en tot het huidige Oostkerke behoort. Verder stroomafwaarts gebeurden havenactiviteiten van de Duitse Hanze in Hoeke, vandaag de kleinste deelgemeente van Damme. Volgden Muide, thans Sint Anna ter Muide (Nederland), en Sluis, waar in de 14e eeuw een indrukwekkend kasteel de grote eye-catcher was.

TIEN JAAR RESEARCH

Aan de basis van de virtuele wedergeboorte van deze Zwinhavens ligt bijna tien jaar intensief onderzoekswerk. In 2012 startte een archeologisch team van de Universiteit Gent het onderzoek op.

Kaart Zwinstreek (ca. 1501) door Jan de Hery, Groeningemuseum Brugge.

Haven Sluis 14^e eeuw, in 3D - ©Timescope.

Gewapend met een hele reeks nieuwe non-evasieve technologieën, leidde deze research tot het doctoraatsproject van Jan Trachet. Het team van prof. Wim De Clercq breidde vervolgens het interdisciplinaire onderzoek verder uit met een geologische en historische component. Dat resulteerde in een holistisch beeld, dat de reconstructie van het landschap, de havenstadjes en de stedelingen van toen zo waarheidsgetrouw als mogelijk maakte. Intussen zit het project in de invasieve fase. Diverse boringen zijn uitgevoerd en deze zomer werden opgravingen verricht in Hoeke. Onroerend Erfgoed en Toerisme Vlaanderen, alsmede Agentschap Natuur & Bos sprongen mee op de kar van het initiatief, met Westtoer en Universiteit Gent als trekpaarden. Er ontstond zelfs een fenomeen dat eerder ongewoon is in het land: alle politieke krachten – van de Vlaamse Gemeenschap, de Provincie West-Vlaanderen tot de steden Brugge, Damme en Knokke-Heist – trokken aan hetzelfde zeel. Er kwam zelfs financiële steun uit het buitenland, met name van de Provincie Zeeland en de gemeente Sluis. En ook de privé-sector deed zijn duit in het zakje via baggerbedrijf DEME, de Nationale Loterij en de Haven van Zeebrugge. Voor de visualisatie van alle opgedane kennis werd een beroep gedaan op de knowhow van het in AR en VR gespecialiseerde bedrijf Timescope uit Parijs.

GRATIS MAAR TIJDELIJK

Wat kan de bezoeker concreet hiervan meepikken? In de eerste plaats een fietsroute, waarlangs VR-kijkers opgesteld staan. Ze nemen je virtueel terug naar de middeleeuwen en tonen in 360° hoe het op die plek reilde en zeilde. Dat is concreet het geval op het Jan van Eyckplein te Brugge, aan de Damse Vaart West te Damme, aan de Krinkeldijk te Oostkerke en op het Maenhoutsdijkje in Sluis. De kijkers zijn coronaproof, verstelbaar in hoogte en 24/24 gratis te gebruiken. Voor archeologische weetjes onderweg kunnen mensen een beroep doen op de webapp. De viertalige website vermeldt op zijn beurt alle praktische info. De fietsroute bedraagt globaal 60 km, maar je kan ook kiezen voor een lus van 44 of 31 km. Dit project loopt tot oktober 2023.

Tweede grote event: een belevingsexpo in het Zwin Natuur Park (grondgebied Knokke-Heist). In het kijkcentrum staan 2 VR-kijkers, waar je de landschappelijke evolutie van het Zwin door de eeuwen

VR-kijker langs de fietsroute in Oostkerke: hier floreerde de haven van Monnikerede.

heen kan volgen. Deze kijkers blijven na de expo staan en maken ook deel uit van de fietsroute. In de panoramazaal zie je de evolutie van de Zwingeel en het landschap doorheen de tijd en word je ondergedompeld in een indrukwekkende filmprojectie over de Zwinhavens. De bezichtiging is hier inbegrepen in het entreeticket voor het Zwin Natuur Park. De expo is tijdelijk en loopt tot en met 7 november 2021. Belangstellenden, reserveer tijdig je tijdslot!

INFO

- www.verdwenen-zeehavens.be

Bernar Venet - Hypothese van de zwaartekracht

Kunstwerk langs autostrade E411 nabij Namen

.....
 © Tekst en foto's : Freddy Bijm

Sedert 23 oktober 2019 verrijst een kunstwerk van Bernar Venet langs de autostrade E411. Het behoorlijk omvangrijke werk heeft een hoogte van 60 meter en een diameter van 75 meter. De kosten werden gedragen door de Fondation John Cockerill. Oorspronkelijk zou het prijken langsheen de A6 - Route du Soleil.

Lokale politici verzetten zich echter waardoor de idee werd afgevoerd in 1984. Er ging heel wat tijd over voor dit prachtige werk eindelijk werd geplaatst en meteen het grootste kunstwerk in Europa is. Dat de kunstenaar die dit werk ontwierp nu een tentoonstelling krijgt in het Louvre - Lens verdient ongetwijfeld onze aandacht.

TENTOONSTELLING IN LOUVRE LENS TOT 10 JANUARI 2022

De directrice van het Louvre - Lens koesterde lang de droom om aan Venet een tentoonstelling te wijden in haar museum. Deels binnen in het Pavillon de Verre en deels buiten. De bezoeker kan het enorme spanningsveld ervaren tussen de gebogen en rechte staven cortenstaal - ogenschijnlijk - in willekeur, maar toch in een perfecte ordening. Zoals de kunstenaar het zo mooi verwoordt: 'nous découvrons le chaos comme proposition artistique.' Op het uitgestrekte grasveld naast het Pavillon de Verre staan dan de gebogen, bijna cirkelvormige ensembles, zo typisch voor hem. 'Hoe blijven ze rechtstaan?', denkt de bezoeker. Dat zijn kunst de wetten van de fysica tart, is overduidelijk. In de cirkelvormige ruimte tussen de binnen- en buiteninstallaties speelt een film waarbij rechtopstaande staven door hem zelf omver geduwd worden, tot ze gaan vallen, willekeurig lijkend maar volgens de wetten van de fysica. Deze vallende staven brengen een serie geluiden naar voor, klinkend als een klokkenspel, zonder de religieuze setting van een kerktoeren... bijna sacraal.

LEVENSLLOOP

Venet werd geboren in 1941, en reeds in 1961 kreeg hij lovende woorden van Arman. Al tijdens zijn leertijd maakte hij een 'performance dans les détritius' waarbij hij zich liet fotograferen tussen vuilnisbakken. Zijn eerste tentoonstelling kwam er in 1964 in het Musée d'art moderne de la Ville de Paris. De nadruk lag toen vooral op muziek, poëzie, film en dans. Toen hij twee jaar later naar New York verhuisde, kwam hij in contact met emblematische artiesten van de conceptuele kunst. Hij ontdekte hun zoektocht naar de zuiverste kunstvormen en de herhaling ervan. Daarbij maakten ze gebruik van de elementaire vormen en hun repetitie. Door gebruik van de perfecte materiaalkeuze ontstond tenslotte een uniek werk. Geen kleur, geen uitleg, de vormen en de materialen moesten voor zich spreken. In 1971 was hij niet ver meer af van de eenduidige betekenis van een kunstwerk, gekenmerkt onder de naam monosemie (niet meer dan één betekenis). Midden de jaren zeventig ontstond zijn interesse voor hoeken, bogen, pijlen en dwarsstukken. Rond 1979 kwam hij in contact met het cortenstaal. Door

Bernar Venet, Vue de l'exposition L'hypothèse de la gravité au Louvre-Lens, 2021 © Frédéric Iovino

de toevoeging van chroom, koper en nikkel krijgt het staal het uitzicht van een natuurlijk element. Venet slaagde erin op een subtiele manier, door esthetische opzoekingen en geholpen door toeval, zijn kunst tot een prachtig geheel te verwerken. Bij een laatste kleine stap werkte hij met spiralen als uiting van de windkracht. Daardoor kregen zijn structuren een zekere dynamiek. Vanaf 2000 kreeg hij internationale erkenning in Rio, Arles, Seoul, Nice, Lyon, de Biënnale van Venetië. Tenslotte volgde de bekroning door een tentoonstelling in en rondom het kasteel van Versailles.

VENET FOUNDATION - MOULIN DES SERRES IN Le MUY

De kunstenaar besloot in 2014 de eigendom in Le Muy, nabij Saint-Tropez, tot een bedevaartsoord voor het minimalisme te maken en meteen ook een ontmoetingsplaats met de door hem zeer bewonderde artiesten. We brengen een lijstje van de kunstenaars die je kan ervaren tussen en naast de ontelbare werken van Venet: Arman, César, Morellet, Dan Flavin, Richard Long, Carl André, Sol Le Witt, Robert Morris, Robert Indiana. Tenslotte is het orgelpunt, de kapel, gewijd aan Frank Stella en ontworpen door Stella zelf.

INFO

- www.louvre-lens.fr
- www.bernarvenet.com
- <http://www.arcmajor.com/en/>

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

« Elle était une déesse au Népal »

© Gilbert Menne

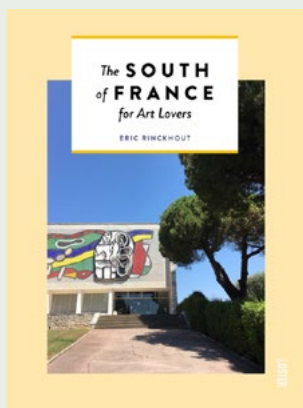

Notre collègue Ronald Bosmans vient d'éditer son premier ouvrage. Reporter et conférencier, Ronald voyage dans le monde entier et a une prédilection pour les régions himalayennes. Dans ce livre, il nous raconte, de façon romancée, une tradition népalaise du XVIIIe siècle toujours d'actualité aujourd'hui, celle des Kumari. Une petite fille de 4 ans est sélectionnée par des prêtres pour devenir une déesse vivante. Soustraite à ses parents, elle est enfermée dans une « prison dorée » où elle doit se montrer deux fois par jour à une fenêtre et ne peut jamais exhiber le moindre sourire. Elle y restera jusqu'à ses premières règles vers 12 ans. Dès l'apparition de celles-ci, elle est destituée, et finit par se retrouver dans les rues. Témoin de ces faits réels, l'auteur nous décrit cette cruelle pratique dans le Népal de nos jours encore très traditionnel malgré les contraintes de la modernité.

Paru chez Vérone Editions, le livre est disponible en librairie. Prix : 13 € + exp.
Site : www.editions-verone.com. Egalement disponible chez l'auteur
(r.bosmans22@gmail.com) 13 euros + frais de port.

THE SOUTH OF FRANCE FOR ART LOVERS

©Tekst: Patrick De Groot

Zuid-Frankrijk is niet alleen een beroemde vakantiebestemming, het is sinds de 19de eeuw ook een aantrekkingspool voor kunstenaars. Deze nieuwe Engelstalige (kunst- en culturele) reisgids bekoort tal van mensen die in de voetsporen willen treden van kunst en kunstenaars. Het geeft een schitterende selectie weer van 380 items in het Zuid-Franse gebied tussen Collioure (nabij de Spaanse grens) tot en met Menton (nabij de Italiaanse grens), m.i.v. het Vorstendom Monaco. Alle items hebben een beknopte uitleg, en worden gelokaliseerd langs de tekst (adres, telefoon, website) en met nrs. op de schematische kaarten (die elke vorm van afstand ontberen!) vooraan in de gids. Zuid-Frankrijk wordt hierbij ingedeeld in 14 regio's. De auteur (uit Antwerpen) heeft de originele selectie van items in 7 verschillende rubrieken onderverdeeld, nl. : **1. Art & Culture**: met 11 thema's, zoals musea (van individuele kunstenaars, oude, moderne en hedendaagse kunst), kerken en festivals (b.v. Filmfestival van Cannes). **2. Buildings**: (16 thema's) moderne (b.v. Cité Radieuse van Le Corbusier in Marseille), hedendaagse (b.v. MUCEM in Marseille) en religieuze gebouwen. Ook bioscopen, theaters, bruggen (b.v. Viaduc de Millau), woonhuizen van schrijvers, schilders en musici, nieuwe wijken en steden (b.v. La Grande-Motte als nieuwe badplaats). **3. Landscapes**: (7 thema's) o.m. beeldhouwwerk, items voor literatuur, muziek, tuinen, stranden en wijngaarden. **4. Discoveries** (11 thema's): muurschilderingen, wandelingen, begraafplaatsen, fontein, kleuren en geuren (b.v. lavendel in de Provence, oker in Roussillon, parfums in Grasse). **5. Shops** (6 thema's): boeken, museumshops, lokale producten, art villages (b.v. St. Paul-de-Vence), keramiek, kunstgalerijen. **6. Food & Drinks** (6 thema's): restaurants, cafés en bars. **7. Stays** (4 thema's): zoals de legendarische luxe-hotels Negresco in Nice en de Carlton in Cannes; de artistieke Byblos in St. Tropez en het eenvoudige Hôtel Le Corbusier in Marseille. Deze (reis) gids is afgeleid van de bekende reeks *500 Hidden Secrets*, waarbij voor ons land intussen *Hidden Belgium, Antwerp, Bruges, Brussels, en Ghent* verschenen zijn. Wij zijn fan van dit soort gidsen, al moet je zelf op voorhand de items naar plaats selecteren (hetgeen makkelijk kan via de nrs. en de schematische kaarten). De indeling van de auteur is weliswaar origineel, maar misschien is het totaal van 61 thema's te veel. Persoonlijk denk ik dat de (culturele) toerist toch eerder kiest voor een bestemming en omgeving. De items zijn soms zeer bekend of beroemd, maar veelal ook onbekend. Een verzorgde lay-out, vlotte leesbaarheid, een gedoseerde fotoselectie, en twee indexen (naar plaats en naar artiest) maken van deze publicatie een "must have".

Auteur : Eric Rinckhout, Uitgeverij Luster, Antwerpen, 2021, 352 blz, € 21,95,
ISBN = 978 94 6058 2790. Contact : hadewijch@lusterweb.com.

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accommodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
Cover 2 or 3	400,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com – www.ubjet.org

Founders

Jean-Claude Couchard - Walter Roggeman

Editorial Committee

Jean-Claude Couchard, Gilbert Menne, Patrick Perck,
Karel Meuleman

Contributors

Freddy Bijn, José Burgeon, Philippe Lombet, Gilbert Menne,
Karel Meuleman, Patrick Perck, Daniel Steevens.